

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/141/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116209401
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6116209401.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava proti žalovanému T. A., D.. XX. XX. XXXX, N. N. XXXX/XX, XXX XX N. N., o zaplatenie 1 642,48 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1 437,88 Eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 01. 02. 2016 až do zaplatenia, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,08 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou doručenou súdu dňa 18. 05. 2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1 642,48 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 26. 06. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 14. 01. 2013 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 2 236,32 Eur. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 62,12 Eur, doposiaľ uhradil sumu 62,12 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca ho dňa 07. 06. 2013 listom - predžalobná upomienka vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Celkový dlh žalovaného predstavuje 1 642,48Eur (1 704,60 Eur - úhrady 62,12 Eur). Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade úhrad a splátok /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu, ktorá nie je predmetom konania. Zároveň si právny predchodca žalobcu uplatnil zákonné úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy 1 642,48 Eur od 26. 06. 2013 do zaplatenia.

2. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), účinný od 01. 07. 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

3. Uznesením č. k. 13C/141/2016 - 35 zo dňa 20. 01. 2017 súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu v zmysle § 80 CSP tak, že do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, ktorá nadobudla žalovanú sumu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 19. 09. 2016.

4. Žalovaný bol v spore nečinný, k žalobe sa písomne nevyjadril, hoci ju spolu s prílohami, uznesením v zmysle § 167 ods. 2 CSP a poučením v zmysle § 160, § 292 CSP prevzal dňa 23. 09. 2016. Taktiež sa bez ospravedlnenia nedostavil na vytyčený termín pojednávania dňa 25. 04. 2017.

5. Súd v rámci dokazovania vykonal všetky navrhnuté dôkazy, oboznámil sa s obsahom zmluvy o poskytnutí Najľahšej pôžičky zo dňa 14. 01. 2013, všeobecných obchodných podmienok, predžalobnej upomienky zo dňa 07. 06. 2013 s fotokópiu plnej zásielky, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30. 09. 2016 s podacím hárkom, písomným podaním právneho predchodcu žalobcu zo dňa 11. 11. 2016, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 21. 04. 2017 a zistil tento skutkový stav:

6. Na základe zmluvy o poskytnutí Najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX R. W. XX. XX. XXXX, vedenej v informačnom systéme právneho predchodcu žalobcu pod ev. číslom 6137674, právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) poskytol žalovanému finančné prostriedky (pôžičku) vo výške 1 500,- Eur za nasledovných podmienok: celkové náklady spotrebiteľa 736,32 Eur, celková suma pôžičky 2 236,32 Eur, počet splátok 36, splátka 62,12 Eur, ročná úroková sadzba 32 %, RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 46,35 %, termín konečnej splatnosti 1/2016. Pôžička bola poskytnutá žalovanému podľa zmluvy v hotovosti bez poistenia schopnosti splácať splátky.

7. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný nesplácal pôžičku riadne a v čas, keď uhradil iba prvú splátku vo výške 62,12 Eur dňa 19. 02. 2013, následne nič nezaplatil. Bola mu účtovaná zmluvná pokuta vo výške 245,04 Eur, ktorú si žalobca neuplatňuje. Ďalej z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaná suma 1642,48 Eur predstavuje rozdiel medzi výškou predpísaných splátok a úhrad žalovaného (1704,60 Eur - 62,12 Eur).

8. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátok, právny predchodca žalobcu ho predžalobnou upomienkou zo dňa 07. 06. 2013 vyzval na úhradu dlžnej istiny vo výške 2 186,62 Eur v lehote 3 dní od doručenia tejto upomienky. Zásielka sa vrátila späť ako prevzatá v odbernej lehote.

9. Z oznámenia o postúpení pohľadávky adresovaného právnym predchodcom žalobcu žalovanému vyplýva, že Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca k 19. 09. 2016 postúpil svoju pohľadávku zo zmluvy č. 6137674 voči žalovanému ako dlžníkovi spolu vo výške 1 985,06 Eur s príslušenstvom na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. Postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 30. 09. 2016, odoslaným na poštovú prepravu dňa 03. 10. 2016, čo vyplýva z predloženého podacieho hárku.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 21. 04. 2017 poukázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 v právnej veci Y.-XX/XX, Home Credit Slovakia, a.s. c/a G. N.. Súhlasil, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu s tým, že na zaplatení žalovanej sumy trvá v celom rozsahu.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

17. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je sčasti dôvodná. V konaní nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaným bola uzatvorená zmluva o pôžičke ev. číslo 6137674. Ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. OZ, keď žalobca mal pri uzatváraní a plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ) a na strane dlžníka vystupuje žalovaný ako fyzická osoba, ktorý nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ), t.j. spotrebiteľ. Súd preto daný zmluvný vzťah posudzoval ako spotrebiteľský a aplikoval naň Občiansky zákonník a zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ďalej nebolo sporné, že žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť splácať úver riadne včas, nakoľko zaplatil iba prvú splátku vo výške 62,12 Eur. Tiež bola preukázaná aktívna legitimácia žalobcu v spore oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30. 09. 2016 zaslaným žalovanému poštou dňa 03. 10. 2016.

19. Súd po preskúmaní zmluvy konštatuje, že neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti (v zmluve vyjadrený údajom 1/2016), vyžaduje sa dátumová špecifikácia konečnej splatnosti, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si povinnosť splácať úver (viď rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012). Zmluva ďalej obsahuje len uvedenie súhrnnej mesačnej splátky, z ktorej nie je zrejmé, aká suma sa z každej jednotlivéj splátky započítava na istinu úveru a aká na úroky. Účelom tohto ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k) je pritom informácia pre spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, aby vedel rozlíšiť, ako bude s jeho splátkou naložené. Takéto neuvedenie rozčlenenia splátok považuje ustálená judikatúra súdov za nesplnenie náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. (viď napr. rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20. 04. 2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/755/2014 zo dňa 25. 09. 2014, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/228/2014 zo dňa 22.10.2014 alebo sp. zn. 26Co/39/2013 zo dňa 30.09.2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co/50/2015 zo dňa 31. 03. 2016). K rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti G. N., na ktorý žalobca poukázal súd uvádza, že jeho závery nie sú pre právne posúdenie sporu aplikovateľné predovšetkým z dôvodu, že Súdny dvor Európskej únie vykladá výlučne právo Európskej únie a ako taký nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. Súdny dvor Európskej únie aj vo veci Y.-XX/XX poskytol výlučne výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a nevyjadroval sa k výkladu zákona o spotrebiteľských úveroch. Súdom aplikované ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 písm. f) a § 9 ods. 2 písm. písm. k)) sú odlišné od ustanovení smernice č. 2008/48/ES /článok 10, ods. 2 písm. c)

a článok 10, ods. 2 písm. h)/ a nakoľko súd aplikoval vnútroštátny zákon o spotrebiteľských úveroch a nie smernicu č. 2008/48/ES, výklad dotknutých ustanovení smernice Súdny dvorom EÚ vo veci C-42/15 nemá vplyv na rozhodovaciu činnosť vnútroštátneho súdu v predmetnom spore. Pre úplnosť súd uvádza, že pokiaľ je zrejmý rozpor medzi smernicou a vnútroštátnym predpisom (zákonom) ako v tomto prípade, je vnútroštátny súd povinný skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok a ak tak urobiť nemôže, či jej môže priznať nepriamy účinok (vykladať zákon eurokonformne). V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ (C-152/84, C-91/92, C-397/01 až C-403/01) na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku smernice spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti sa ako také nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci (v danom spore dodávateľ proti spotrebiteľovi). Rozsah a medze nepriameho účinku smerníc je vyjadrený jednak právom EÚ a jednak právom vnútroštátnym, pričom ich spolupôsobenie sa prejavuje tak, že: a) musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu smernice, b) za použitia vnútroštátnym poriadkom aprobovaných výkladových metód, c) nesmie sa jednať o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Keďže ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je v rozpore so smernicou, obsah smernice nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (C-105/03, C-268/06, tiež článok Mgr. Antona Pavúka na najpravo.sk z 21.12.2016). Z uvedených dôvodov v predmetnom spore rozsudok Súdneho dvora Európskej únie číslo C-42/15 nemá vplyv na právne posúdenie veci súdom.

20. Z vyššie uvedených dôvodov súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi, ako právnenému nástupcovi pôvodného veriteľa, vzniklo právo žiadať rozdiel medzi žalovaným čerpanými a zaplatenými peňažnými prostriedkami. Nakoľko bolo preukázané, že žalovaný čerpal 1500,- Eur, zaplatil 62,12 Eur Eur, jeho dlh predstavuje 1 437,88 Eur (1 500 - 62,12). V konaní nebolo preukázané, že by dlh žalovaného v tejto časti zanikol, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a vo zvyšku uplatnenej istiny žalobu vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zamietol.

21. Súd nepriznal príslušenstvo (úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 1 642,48 Eur od 26. 06. 2013 do zaplatenia) v uplatnenom rozsahu.

22. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškание splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.).

25. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Hoci právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na jednorazové splatenie celkovej istiny vo výške 2 186,62 Eur predžalobnou upomienkou zo dňa 07. 06. 2013, možnosť predčasného zosplatenia nebola dohodnutá v zmluve ani nevyplýva z Všeobecných obchodných podmienok (skončenie zmluvy je upravené v čl. 12 VOP - výpoveďou, odstúpením), preto takáto predžalobná upomienka nemá za

následok zosplatnenie v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Podľa zmluvy o pôžičke termín konečnej splatnosti úveru bol v januári 2016 bez uvedenia konkrétneho dátumu, preto spotrebiteľský úver sa v celom rozsahu stal splatným do 31. 01. 2016. Keďže žalovaný v tejto lehote spotrebiteľský úver nesplatil, dňom 1. februára 2016 sa dostal do omeškania a žalobcovi vznikol v zmysle § 517 ods. 2 OZ nárok na úrok z omeškania vo výške v zmysle § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z. v znení do 31. 01. 2013. K 1. februáru 2016 predstavoval zákonný úrok z omeškania 8,05 % ročne (0,05 % + 8 bodov). Vzhľadom na uvedené, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 1 437,88 Eur od 01. 02. 2016 do zaplatenia. Pokiaľ žalobca žiadal priznať úroky z omeškania vo vyššej sadzbe, z vyššej sumy a od skoršieho dátumu, v tejto časti bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V konaní bol úspešnejší žalobca (v rozsahu 87,54 % - o zaplatenie 1 437,88 Eur), menej úspešný žalovaný (v rozsahu 12,46 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu v spore (87,54 % - 12,46 %), t.j. 75,08 %.

29. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.